

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/147/2019
Identifikačné číslo spisu:	2214215360
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2214215360.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovaným 1/ K. E., bytom v N. E., U. H. XXXX/XX, zastúpenej Bányi & Partner, s. r. o., advokátskou kanceláriou so sídlom Nám. Bélu Bartóka 5, Veľký Meder a 2/ W. F., bytom E. XXX, o zaplatenie 4.595,87 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10C/623/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 19. decembra 2017 sp. zn. 26Co/206/2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19. decembra 2017 sp. zn. 26Co/206/2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. novembra 2016 č.k. 10C/623/2014-55 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu vo výške 2.738,72 € spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 24. júla 2014 do zaplatenia v mesačných splátkach po 300,-€ mesačne vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca tak, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok zročenosť celého plnenia. Súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Uviedol, že úverová zmluva z 5. septembra 2011 neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a to najmä náležitosti zmluvy podľa písm. k/ ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“), t. j. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely na jeho splatenia. Úver považoval súd prvej inštancie za bezúročný a bez poplatkov z poukazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Preto priznal žalobkyni len istinu v sume 2.738,72 € (5000 - 2.261,28 € ktorá bola uhradená t. j. suma, ktorú žalovaní poukazujú na a rozpis čerpania splátok ako na a č.l. 37 uhradili) a vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol. Poukazujúc na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ďalej súd prvej inštancie priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2.738,72 € od 27. apríla 2014 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 19. decembra 2017 sp. zn. 26Co/206/2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti splatnosti istiny a príslušenstva a vo výroku o náhrade trov konania zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a v rozsahu zrušenia mu vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súhlasil so súdom prvej inštancie, že úverová zmluva podlieha právnomu režimu zákona o spotrebiteľských úveroch a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a že táto úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., a preto podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia ako náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na chýbajúce náležitosti zmluvy podľa neho správne súd prvej inštancie považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov (dohodnutých aj nedohodnutých) v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. a z toho dôvodu uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.738,72 €, ktorá predstavuje poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov v sume 5.000,- € po odpočítaní zaplatených splátok v sume 2.261,28 €, čo mal súd preukázané z listinného dôkazu na čl. 37. Súd prvej inštancie preto podľa odvolacieho súdu správne v ostatnej časti návrh zamietol. Ďalej uviedol, že nespochybnil fakt, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj všeobecné obchodné podmienky ako ani to, že nie všetky náležitosti musia byť v samotnej zmluve. Podstatným v danom prípade je však podľa odvolacieho súdu to, že pokiaľ zákon kladie dôraz na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, musí to byť takou formou, aby bola jasná, zrozumiteľná a prehľadná a to najmä s ohľadom na spotrebiteľa. Zákon o ochrane spotrebiteľa jasne ustanovuje, čo má úverová zmluva obsahovať. Preto mal odvolací súd za to, že z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov splatnosť neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný bol povinný vrátiť žalobkyni len poskytnutú istinu, čo súd pri rozhodovaní i zohľadnil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Podľa názoru žalobkyne zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená v danom prípade, zodpovedá ustanoveniam zákona a napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 CSP). Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere je podľa nej dosiahnuť to, aby bol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostatočne informovaný o rozsahu záväzku, ktorý na seba berie. To sa dosahuje aj bez toho, aby bol v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedený podrobný rozpis istiny a úrokov za celé obdobie splácania, resp. aby bolo z neho zrejmé, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. Predmetné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno vykladať prísnejšie, než to zodpovedá Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Podľa presvedčenia žalobkyne, v prospech jej argumentácie vyznieva aj Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, nemusí (ak je uzavretá na dobu určitú) vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Povinnou náležitosťou zmluvy o úvere teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok. Z týchto dôvodov žalobkyňa žiadala rozsudok odvolacieho súdu v napadnutých výrokoch zrušiť; spolu s ním v zodpovedajúcich výrokoch zrušiť tiež prvoinstančný rozsudok a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§

35 CSP) po zistení, že dovolanie ako strana sporu podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade § 429 ods. 2 písm. b/ CSP a v ktorej neprospech bol dovolaním napadnutý rozsudok vydaný (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a tiež dôvodné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobkyňa v dovolaní uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Právne účinky dovolania nastávajú podaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Prípustnosť dovolania treba preto posudzovať podľa stavu v čase jeho podania. V danom prípade žalobkyňa v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom zadefinovala právnu otázku, t. j. či vo svetle záverov vyjadrených Súdny dvorom Európskej únie v rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti L. R. (ďalej aj „Rozsudok“) musí zmluva o spotrebiteľskom úvere vymedzovať, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu v čase rozhodovania odvolacieho súdu (19. 12. 2017) ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Na tomto konštatovaní odvolacieho súdu nemení nič skutočnosť, že v čase podania tohto dovolania (22. marca 2018) už najvyšší súd predmetnú otázku vyriešil, a to rozhodnutím z 28. februára 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017 (a následne p o podaní dovolania i rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/211/2018 z 23. apríla 2018, 3Cdo/45/2018 z 22. novembra 2018). Jej dovolanie je preto prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

9. Dovolací súd dospel k záveru, že námietka žalobkyne, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľskom úvere, ktoré je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľskom úvere) je dôvodná, keď navyše najvyšší súd v totožných veciach sp. zn. 3Cdo/146/2017, 3Cdo/45/2018 a 4Cdo/211/2018 uzavrel, že podané dovolanie je nielen prípustné, ale tiež dôvodné.

10. Dovolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi vyjadrenými už v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/146/2017, 3Cdo/45/2018 a 4Cdo/211/2018, a na odôvodnenie svojho vecného rozhodnutia v predmetnej veci uvádza totožné argumenty, ako boli uvedené vo vyššie uvedených rozhodnutiach.

11. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

12. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej

zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

13. V zmysle Rozsudku: článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku), článok 10 ods. 2 písm. h/ stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). Z článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

14. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

15. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa uvádza, že „predložený návrh zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva, čo prispeje k posilneniu dôvery a právnej istoty spotrebiteľov a poskytovateľov spotrebiteľských úverov najmä pri cezhraničných transakciách". V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

16. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých

termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

17. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

18. Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali - viď ďalej) pochybnosti o tom, či text „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia" (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá textu „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia". Ako už ale bolo uvedené vyššie, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.

19. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška", alebo „počet" či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

20. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho a j účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

21. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

22. Treba dodať, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a". V dôvodovej

správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté s o zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstraňujú doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom."

23. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom žalobkyne, že v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v bode 1.2. primeraným spôsobom určovala výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy. Otázka, či žalobkyňa preukázala, že žalovaný sa náležitým spôsobom oboznámil so všeobecnými zmluvnými podmienkami, že ich pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere prevzal a podpísal, je otázka skutková, ktorou sa dovolací súd nezaoberal.

24. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa v procesne prípustnom dovolaní (v čase podania dovolania - § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a v čase prejednaní dovolania - § 421 ods.1 písm. a/ CSP) dôvodne uviedla, že rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku vo veci samej spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

25. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Dovolací súd podľa týchto ustanovení zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

26. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.